

Stanovisko KST

Věc: **Úhrada přepravy těla zemřelého dárce orgánů
z místa pitvy do místa pohřbu**

Vydáno: 16. května 2019

Klíčová slova: zemřelý dárce, pitva, převoz, pohřeb

Podrobnosti nakládání s lidskými pozůstatky obecně upravuje zákon č. 256/2001 Sb. o pohřebnictví. Podle ustanovení § 8, odst. 4, je k přepravě lidských pozůstatků oprávněn jednak provozovatel pohřební služby, ale je k tomu oprávněn také poskytovatel zdravotních služeb, pokud jde o přepravu na místo provedení pitvy a jde o součást poskytovaných zdravotních služeb.

V obou případech se zde jedná o provedení zdravotní služby ve smyslu ustanovení § 2 zákona číslo 372/2011 Sb., o zdravotních službách, mezi které se řadí nakládání s tělem zemřelého, včetně převozu těla zemřelého na patologicko-anatomickou nebo zdravotní pitvu a převoz těla z takové pitvy, které provádí poskytovatel podle zákona o pohřebnictví.

Úhrady nákladů spojených s pitvou a související přepravou těla řeší zákon číslo 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, který v § 39 uvádí, že službami hrazenými z veřejného zdravotního pojištění jsou mimo jiné:

- prohlídka zemřelého pojištěnce,
- pitva,
- přeprava k pitvě k nejbližšímu smluvnímu poskytovateli, který je schopen určený druh pitvy podle Listu o prohlídce zemřelého provést
- a přeprava z místa pitvy do místa, kde ke smrti došlo, popřípadě do místa pohřbu, je-li toto místo stejně vzdálené nebo bližší než místo, kde osoba zemřela.

Zákon o veřejném zdravotním pojištění výslovně uvádí, že ze zdravotního pojištění se hradí prohlídka zemřelého pojištěnce a pitva včetně přepravy (§ 13), přičemž poskytovatel nesmí za tyto služby, které jsou hrazené ze zdravotního pojištění, přijmout od pojištěnce žádnou další úhradu (§ 11).

Službou hrazenou ze zdravotního pojištění není pouze pitva soudní a anatomická, a to včetně přepravy k takovýmto pitvám a z nich. Tyto úkony včetně přepravy hradí orgán činný v trestním řízení, který tuto pitvu nařídil, nebo příslušná univerzita.

V případě dárců, jejichž pohřeb se bude konat v zahraničí, je třeba připomenout jedno omezení. Přeprava těla zemřelého dárce z místa pitvy na místo pohřbu je úkonem hrazeným

z veřejného zdravotního pojištění, a zákon v těchto případech omezuje úhradu zdravotní pojišťovny pouze na území České republiky. Je tedy velmi pravděpodobné, že v případě přepravy těla do zahraničí by byla hrazena pouze část cesty na hranice ČR.

Z výše uvedených skutečností vyplývá toto stanovisko KST:

- **Současně s ostatní dokumentací vystaví transplantační centrum pro transport těla dárce orgánů k provedení pitvy “Příkaz ke zdravotnímu transportu“.**
- **“Příkaz ke zdravotnímu transportu“ musí obsahovat jedinečné identifikační číslo dárce a, pokud je v době vystavení známo, tak i zdravotní pojišťovnu příjemce (příjemců) orgánů.**
- **Pohřební služba nesmí obstaravateli pohřbu účtovat přepravu těla z místa pitvy do místa pohřbu, ale tuto přepravu naučtuje přímo zdravotní pojišťovně příjemce (příjemců) orgánů.**
- **V případě, že by na “Příkazu ke zdravotnímu transportu“ nebyla uvedena zdravotní pojišťovna příjemce, obrátí se pohřební služba písemně (e-mailem) na KST, které jí sdělí příslušnou zdravotní pojišťovnu (pojišťovny), která mají přepravu těla uhradit.**
- **Po předložení faktury pohřební služby si zdravotní pojišťovna příjemce orgánů může ověřit totožnost pojištěnce pojištěnců u KST.**
- **KST neurčuje výši úhrady ani způsob jejího výpočtu.**

Vypracoval: _____

Schválil: _____

JUDr. Přemysl Frýda
Právník KST

Prof. MUDr. Miloš Adamec, CSc.
Ředitel KST